

Motivasjon for førstegangstjeneste

– en kvantitativ analyse av sesjonsdata 2009–2019

Forfattere

Petter Kristian Køber
Prosjektnummer 1466
4. juni 2020

Godkjennere

Sverre Kvalvik, *forskningsleder*. Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskreven signatur.

Emneord

Allmenn verneplikt, Førstegangstjeneste, Kvinner i Forsvaret.

Sammendrag

I første del av den todelte sesjonsordningen leverer alle 17-åringer inn en egenerklæring hvor de blant annet oppgir motivasjon for førstegangstjeneste. I over ti år har disse svarene vist at langt flere menn enn kvinner har ønske om tjeneste i Forsvaret. Motivasjonen blant både kvinner og menn økte noe i forbindelse med innføringen av allmenn verneplikt i 2014, men har gått ned igjen de siste årene.

Blant dem som er født i 2002, er det 22 prosent av kvinnene og 41 prosent av mennene som ønsker tjeneste i Forsvaret. Andelen motiverte er høyest i de nordligste fylkene og Viken, mens den er lavest i Oslo og i sørvest. De fleste som ønsker tjeneste, oppgir familie eller venner med erfaring fra Forsvaret som den viktigste informasjonskilden. Blant dem som ikke ønsker tjeneste, er planer om sivil utdanning eller karriere hovedforklaringen.

Innhold

1	Innledning	2
2	Utvikling i motivasjon for førstegangstjeneste	3
2.1	Motivasjon blant kvinner	4
2.2	Motivasjon blant menn	6
3	Motivasjon og geografisk tilhørighet	7
4	Årsaker til motivasjon	9
5	Konklusjon og videre arbeid	12
	Referanser	13

1 Innledning

I over ti år har Forsvaret benyttet en todelt sesjonsordning for seleksjon til førstegangstjeneste. Ordningen innebærer at alle 17-åringer leverer en elektronisk egenerklæring om helse, fysisk form, interesser og ønsker, mens et utvalg av årskullet kalles inn til sesjon basert på svarene de har gitt. Forsvarets forskningsinstitutt (FFI) har siden den todelte sesjonsordningen ble innført, utført ulike analyser av svarene på egenerklæringen, både i årskullene som helhet og for dem som kalles inn til og gjennomfører førstegangstjeneste.¹ Analysene er basert på data som er samlet inn og levert av Forsvarets personell- og vernepliktssenter (FPVS).

Førstegangstjenesten er sentral for rekrutteringen til Forsvaret, og kunnskap om hvem som ønsker tjeneste og hvem som selekteres til tjeneste, er derfor viktig. En delaktivitet i FFI-prosjektet «Tverrfaglig forskning på personell, kompetanse og økonomi i forsvarssektoren» er oppfølging av politiske vedtak innen personell og kompetanse, deriblant allmenn verneplikt.

¹ Se for eksempel Fauske (2011 & 2012), Køber og Strand (2013), Køber (2015, 2016 & 2018), Forsvarets forskningsinstitutt (2017), Køber mfl. (2017) og Køber og Hanson (2019).

Prosjektet skal benytte sesjons- og vernepliktsdata til å følge utviklingen i motivasjon for tjeneste og kvinneandel i førstegangstjeneste.

I dette notatet ser vi på det første av disse punktene – utviklingen i motivasjon for tjeneste i Forsvaret – basert på svarene i egenerklæringen. Målgruppen for notatet er personell i forsvarssektoren med interesse for rekruttering, men som ikke nødvendigvis jobber med seleksjon til daglig. I kapittel 2 ser vi på utviklingen helt siden den todelte sesjonsordningen ble innført. I kapittel 3 ser vi på sammenhengen mellom motivasjon og geografisk tilhørighet for det siste årskullet som besvarte egenerklæringen, mens vi i kapittel 4 ser på hva dette årskullet oppgir som viktigste årsak til at de svarer som de gjør.

2 Utvikling i motivasjon for førstegangstjeneste

Som en del av egenerklæringen oppgir 17-åringene hvorvidt de ønsker tjeneste i Forsvaret. Vi benytter disse svarene til å måle motivasjonen for tjeneste i Forsvaret. Hvordan vi benytter svarene, og hvilke begrensninger dette gir, er nærmere beskrevet i faktaboks 2.1.

I dette kapittelet skal vi se på hvordan motivasjonen for førstegangstjeneste har utviklet seg fra 1992-kullet, som leverte sin egenerklæring for over ti år siden, frem til 2002-kullet, som er de foreløpig siste som har gjennomført denne første delen av seleksjonsprosessen til førstegangstjeneste. Tabell 2.1 viser hvor mange kvinner og menn som inngår i datagrunnlaget i hvert årskull. De som av ulike grunner har besvart egenerklæringen senere enn dem som er født samme år, regnes ikke med.

Fødselsår	Kvinner	Menn
1992	28 612	31 056
1993	28 300	30 060
1994	28 445	30 536
1995	28 788	30 875
1996	29 276	31 324
1997	29 181	30 790
1998	28 592	29 927
1999	28 467	30 004
2000	28 363	29 654
2001	26 909	27 217
2002	26 213	26 381

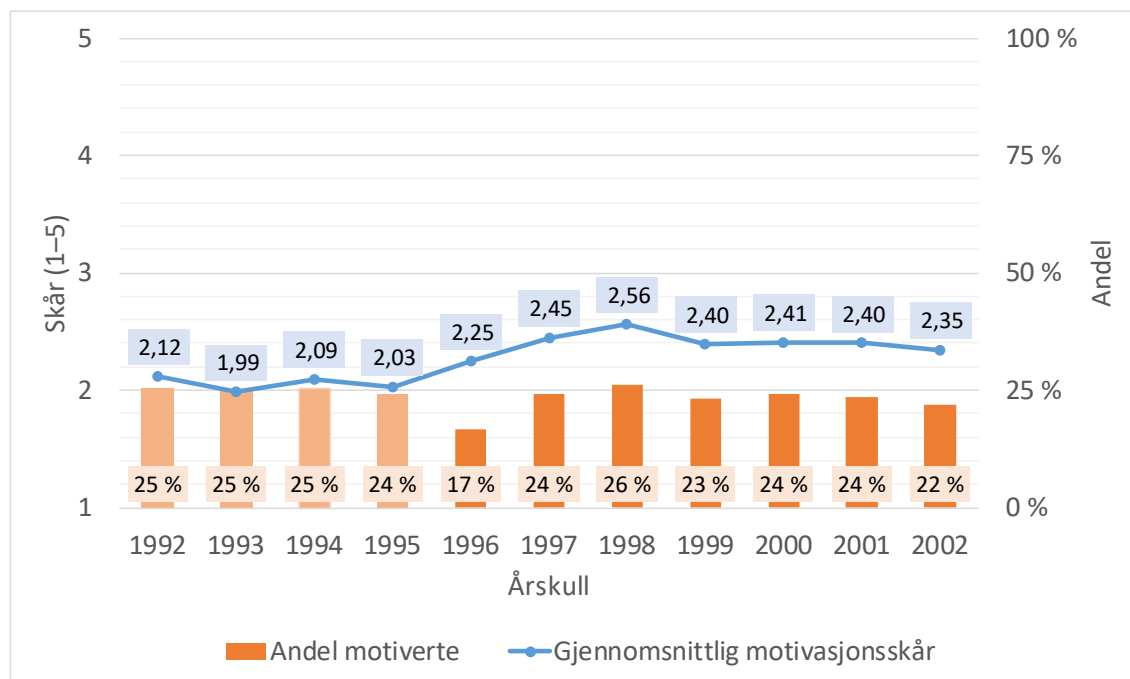
Tabell 2.1 Antall kvinner og menn som har besvart egenerklæringen i de ulike årskullene.

2.1 Motivasjon blant kvinner

Med innføringen av todelt sesjonsordning i 2009 fikk også kvinner sesjonsplikt. Det betyr at alle kvinner født i 1992 eller senere var forpliktet til å besvare egenerklæringen og møte på sesjon hvis de ble innkalt. Imidlertid hadde de i de første årene ikke verneplikt, og de hadde dermed muligheten til å takke nei til et eventuelt tilbud om førstegangstjeneste. Denne forskjellen forsvant med innføringen av allmenn verneplikt i 2014. Kvinner født i 1997 eller senere har med det verneplikt på lik linje med menn.

Figur 2.1 viser utviklingen i motivasjon blant kvinner født mellom 1992 og 2002. Gjennomsnittlig motivasjonsskår (se faktaboks 2.1) er det beste målet på utviklingen i motivasjon over perioden som helhet. I de to første årskullene med allmenn verneplikt (1997 og 1998) ser vi at denne skåren lå langt høyere enn de foregående årene. I de påfølgende årene har motivasjonen gått noe ned igjen, men den ligger fremdeles godt over nivået den var på før allmenn verneplikt ble innført.

I 2002-kullet er det 22 prosent av kvinnene som ønsker tjeneste i Forsvaret. Dette er den laveste andelen siden allmenn verneplikt ble innført.² Videre er det 21 prosent av kvinnene som er usikre, mens de resterende 57 prosent ikke er interessert i tjeneste i Forsvaret.

Figur 2.1 Andel motiverte³ for førstegangstjeneste og gjennomsnittlig motivasjonsskår blant kvinner født mellom 1992 og 2002.

² Det er også lavere enn de fire første årskullene i perioden, men disse tallene er ikke sammenlignbare (se faktaboks 2.1).

³ Markert i en lysere farge de fire første årskullene i perioden, da svaralternativene var annerledes (se faktaboks 2.1).

Faktaboks 2.1 Hvordan måles motivasjon?

I egenerklæringen skal 17-åringene ta stilling til følgende påstand:

Jeg ønsker tjeneste i Forsvaret.

Dette gjør de ved å velge ett av svaralternativene «stemmer bra», «stemmer ganske bra», «stemmer dårlig», «stemmer ikke i det hele tatt» eller «vet ikke». I denne analysen benytter vi dette ene svaret som et mål på motivasjonen for førstegangstjeneste på to ulike måter:

- For det første sier vi at en 17-åring er motivert for tjeneste hvis vedkommende har svart «stemmer bra» eller «stemmer ganske bra». Vi får da et mål på hvor stor *andel motiverte* det er i årskullet.
- For det andre beregner vi en *motivasjonsskår*, hvor vi gir hvert svar en poengskår etter følgende system: «stemmer bra» – 5, «stemmer ganske bra» – 4, «vet ikke» – 3, «stemmer dårlig» – 2 og «stemmer ikke i det hele tatt» – 1. Gjennomsnittlig skår gir da et mål på styrken i motivasjonen i årskullet på en skala 1–5, hvor 1 betyr at ingen ønsker tjeneste i Forsvaret og 5 betyr at alle ønsker det.

Formålet med egenerklæringen er å få et så godt grunnlag for preseleksjonen som mulig. Gjennom de elleve årene egenerklæringen har blitt benyttet, har det derfor blitt gjort en rekke endringer i antall spørsmål, i rekkefølgen på spørsmål, i formuleringer av enkeltspørsmål og i svaralternativer. Alt dette må vi ta hensyn til når vi vurderer resultatene. Frem til og med 1994-kullet ble formuleringen «vil gjerne gjøre tjeneste» benyttet i stedet for «ønsker tjeneste». Videre har motivasjonsspørsmålet fra og med 1999-kullet vært plassert helt først i skjemaet, etter tidligere å ha vært blant de siste spørsmålene. Den viktigste endringen kom likevel da et «vet ikke»-alternativ på påstanden om ønske om tjeneste i Forsvaret ble innført fra og med 1996-kullet. Tidligere ble de som var usikre, tvunget til å velge enten et positivt eller negativt svar. Denne endringen får følgende konsekvenser for analysen:

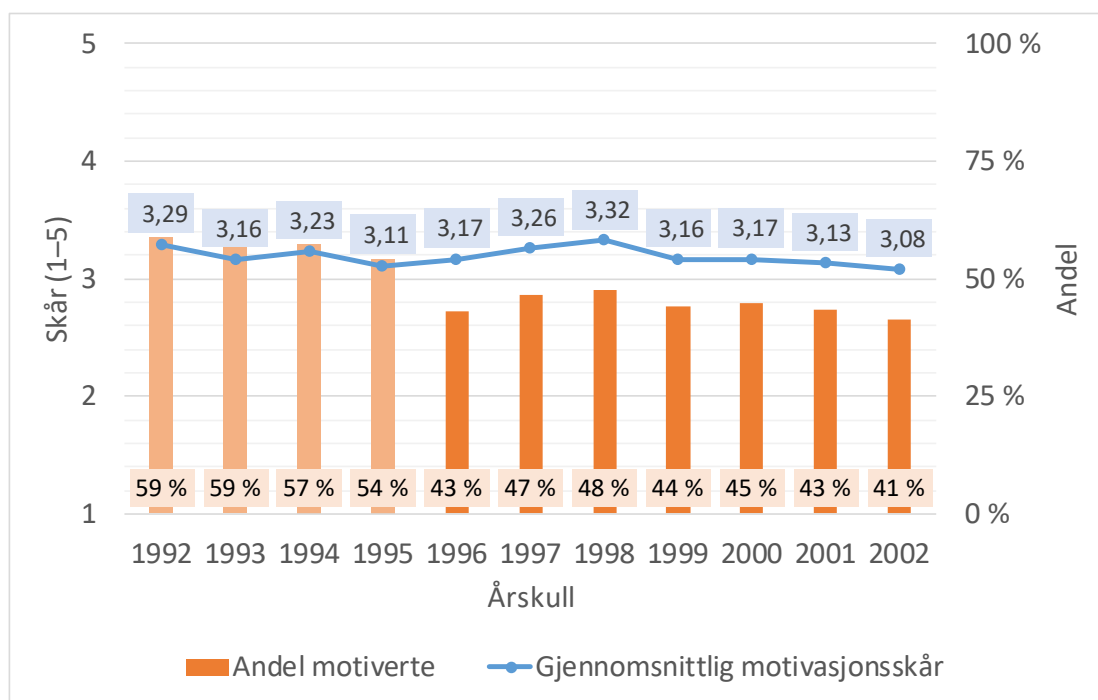
- Andelen motiverte fra og med 1996-kullet er ikke sammenlignbar med tidligere årskull.
- For motivasjonsskåren har vi benyttet verdiene 5, 4, 2 og 1 for de fire aktuelle svaralternativene i de første fire årene, mens 3 ikke er benyttet. Skåren er sammenlignbar i hele perioden, men må tolkes med forsiktighet.

2.2 Motivasjon blant menn

En konsekvens av innføringen av todelt sesjonsordning i 2009 er at ikke alle menn lenger må møte til sesjon, ettersom en stor andel velges bort etter levert egenerklæring. For menn har det i utgangspunktet ikke vært gjennomført noen endringer i seleksjonen til førstegangstjeneste de siste ti årene. Innføringen av allmenn verneplikt har imidlertid påvirket menn indirekte, ved at det har vært en økt andel kvinner som kalles inn til førstegangstjeneste, samtidig som det totale tallet menige har ligget relativt konstant.

Figur 2.2 viser utviklingen i motivasjon blant menn født mellom 1992 og 2002. I årene rundt innføringen av allmenn verneplikt ser vi en positiv trend i den gjennomsnittlige motivasjons-skåren, dog i langt mindre grad enn blant kvinner. Motivasjonen var høyest i 1998-kullet, men har gått noe ned igjen i de påfølgende årene. Andelen motiverte har ligget under 50 prosent i hele perioden etter endringen av svaralternativer (se faktaboks 2.1) fra og med 1996-kullet.

I 2002-kullet er det 41 prosent av mennene som er motivert for tjeneste i Forsvaret, og dette er den laveste andelen i hele perioden. Videre er det 22 prosent av mennene som er usikre, mens 37 prosent ikke er motivert for tjeneste i Forsvaret. Det er dermed fremdeles flere menn som er motivert for tjeneste i Forsvaret enn som ikke er det, men forskjellen mellom de to gruppene er mindre enn i noen av de tidlige årskullene. Motivasjonsskåren er den laveste i hele perioden.

Figur 2.2 Andel motiverte⁴ for førstegangstjeneste og gjennomsnittlig motivasjonsskår blant menn født mellom 1992 og 2002.

⁴ Markert i en lysere farge de fire første årskullene i perioden, da svaralternativene var annerledes (se faktaboks 2.1).

3 Motivasjon og geografisk tilhørighet

I dette kapittelet vil vi se på sammenhengen mellom motivasjon og geografisk tilhørighet, som er spesielt viktig for Forsvaret. Vi ser ikke på utviklingen over tid, men kun på svarene fra dem som er født i 2002, det vil si det foreløpig siste årskullet som har besvart egenerklæringen.

I tidligere analyser har vi vist at motivasjonen har vært høyere i enkelte landsdeler og også høyere i kommuner hvor Forsvaret har en betydelig tilstedeværelse (Fauske, 2011&2012; Køber og Strand, 2013). Geografisk tilhørighet er ikke bare viktig fordi det sier noe om hvorfor ungdom motiveres til tjeneste i Forsvaret, men også fordi Forsvaret er avhengig av rekruttering i ulike deler av landet. Ikke minst er Heimevernet (HV) avhengig av tilførsel av personell med gjennomført førstegangstjeneste og med lokalkunnskap og -tilhørighet. Ettersom befolkningsgrunnlaget og HVs behov er ujevnt fordelt utover landet, er det for å dekke HVs behov over tid avgjørende å rekruttere nok soldater også fra områder med spredt bosetting. Eksempelvis har HV-17 (Finnmark heimevernsdistrikt) hatt en reduksjon i sin bemanning over flere år, noe som har ført til en mangel på soldater med lokal tilhørighet i styrkestrukturen.⁵

Figur 3.1 viser motivasjonen blant ungdom født i 2002, fordelt på fylkene slik de ser ut etter regionreformen i 2020.⁶ Motivasjonsskår og andel motiverte er beregnet på samme måte som i kapittel 2. Nordland, Troms og Finnmark og Viken peker seg ut som de tre fylkene hvor motivasjonen for tjeneste i Forsvaret er sterkest. I motsatt ende av skalaen finner vi Oslo, Agder og Rogaland. Dette stemmer godt overens med resultater fra tidligere analyser, hvor Nord-Norge og Trøndelag hadde høyest andel motiverte, mens Sørlandet og Vestlandet lå lavest (Køber, 2016). Forsvarets tilstedeværelse lokalt kan også fremdeles være en viktig faktor, ettersom 11 av de 16 daværende forsvarskommunene⁷ som ble identifisert av Fauske (2011), ligger i de tre fylkene med høyest motivasjon: 5 i Troms og Finnmark, 3 i Nordland og 3 i Viken.

Forsvaret har i løpet av de siste årene også gjort noen grep for å styrke rekrutteringen i utsatte områder. I Troms og Finnmark har Forsvaret gjennom noen år valgt å ta så godt som alle kandidater som oppfyller helsekravene inn til sesjon. I 2019 opprettet også HV-17 en forsøksordning med en egen seks måneders førstegangstjeneste på Porsangmoen for vernepliktige med lokal tilhørighet, som etter fullført tjeneste blir fordelt til områder i HV-distriktet.⁸ Prosjektet videreføres frem til 2022 med rundt 80 soldater hvert halvår.⁹ Hvorvidt disse tiltakene og den relativt høye motivasjonen i vårt nordligste fylke har hatt en innvirkning på andelen som

⁵ Forsvaret (2019). Innfører førstegangstjeneste. <https://forsvaret.no/hv/aktuelt/innf%C3%B8rer-seks-m%C3%A5neders-f%C3%B8rstegangstjeneste>. Publisert 11. april 2019.

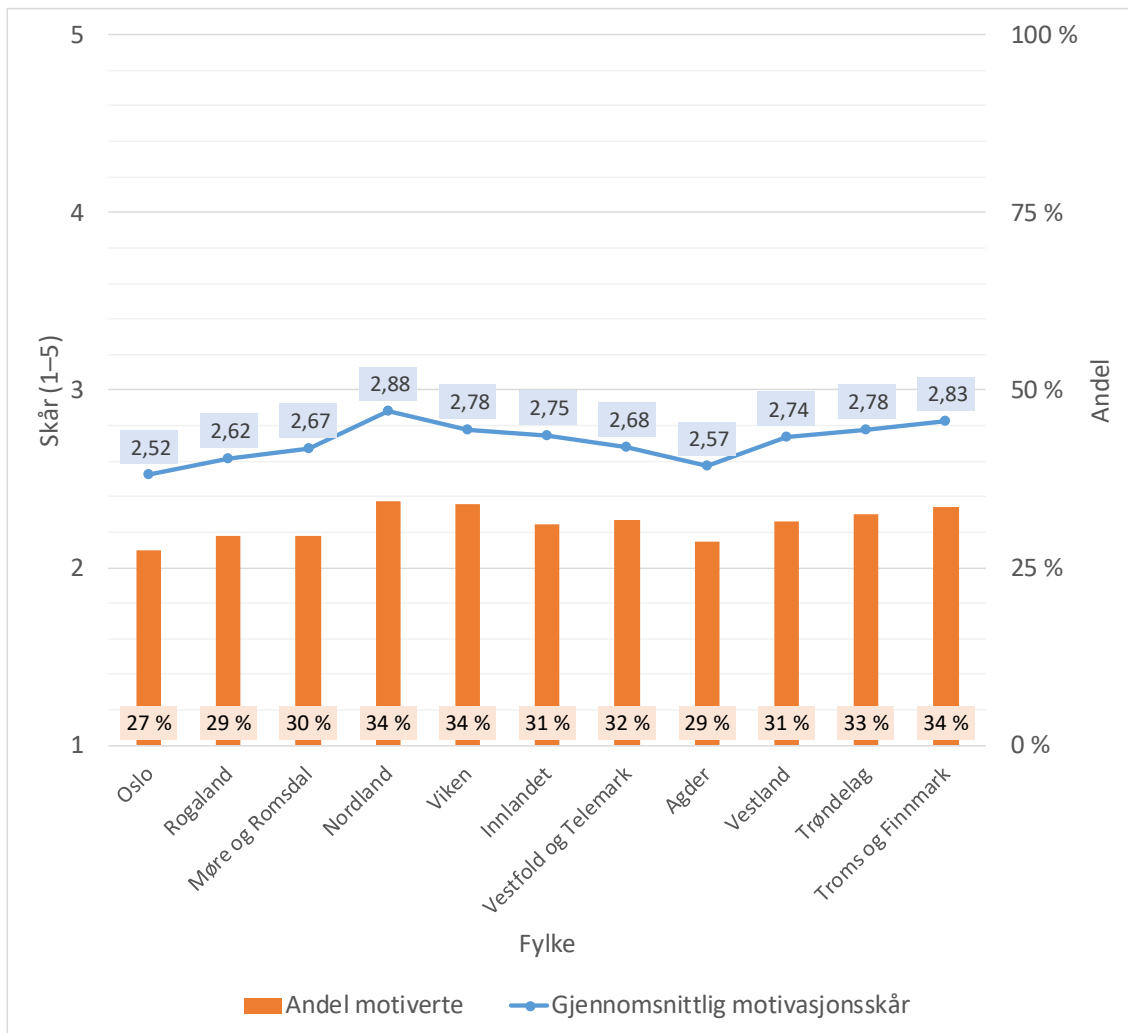
⁶ Selv om egenerklæringen ble sendt ut sent på året 2019, har FPVS benyttet nytt kommunenummer for i praksis hele årskullet.

⁷ Merk at disse kommunene ikke nødvendigvis lenger vil oppfylle kriteriet for å være en forsvarskommune – det vil si at antall ansatte ved Forsvarets enhet i kommunen er større enn to prosent av kommunens innbyggertall – på grunn av kommunesammenslåinger eller endringer i Forsvarets organisasjon eller basestruktur.

⁸ Forsvaret (2019). Finnmark heimevernsdistrikt 17. <https://forsvaret.no/hv/org/distr/17>. Oppdatert 6. januar 2020.

⁹ Forsvarets forum (2019). Kalte inn «alle» i Finnmark til førstegangstjeneste: – En suksess. <https://forsvaretsforum.no/nyhetsartikkel/kalte-inn-alle-i-finnmark-til-forstegangstjeneste--en-suksess/111456>. Oppdatert 3. januar 2020.

tjenestegjør totalt sett, vil være et tema når vi ser på den demografiske sammensetningen i førstegangstjeneste senere i prosjektet.

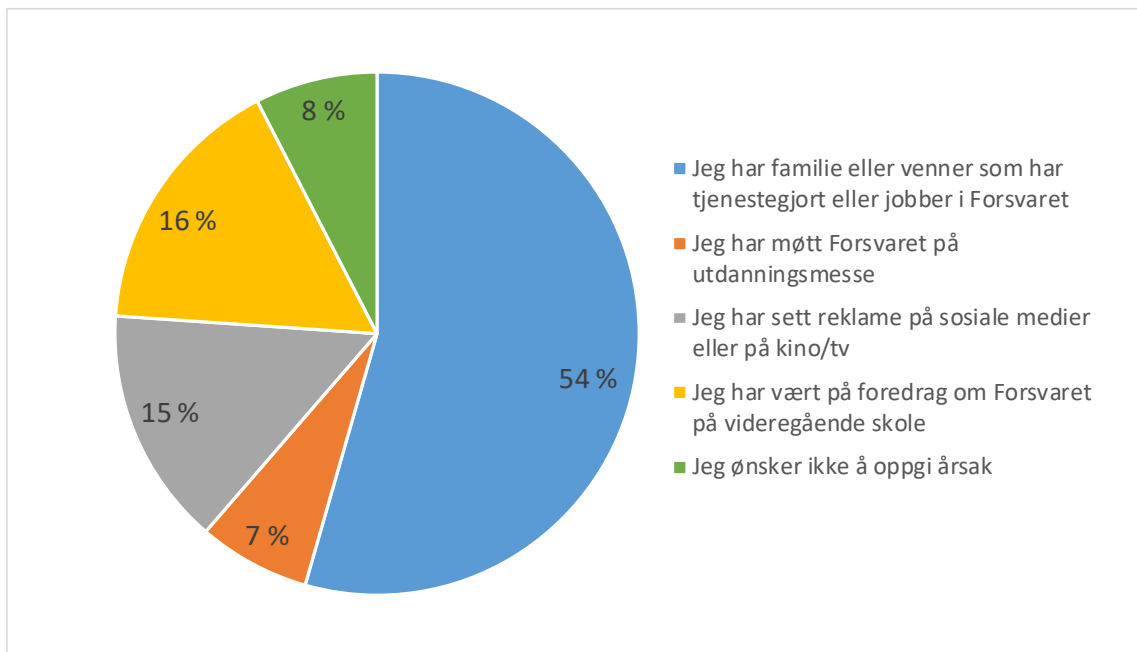
Figur 3.1 Andel motiverte for førstegangstjeneste og gjennomsnittlig motivasjonsskår fordelt på fylke. Gjelder kun vernepliktige født i 2002.

4 Årsaker til motivasjon

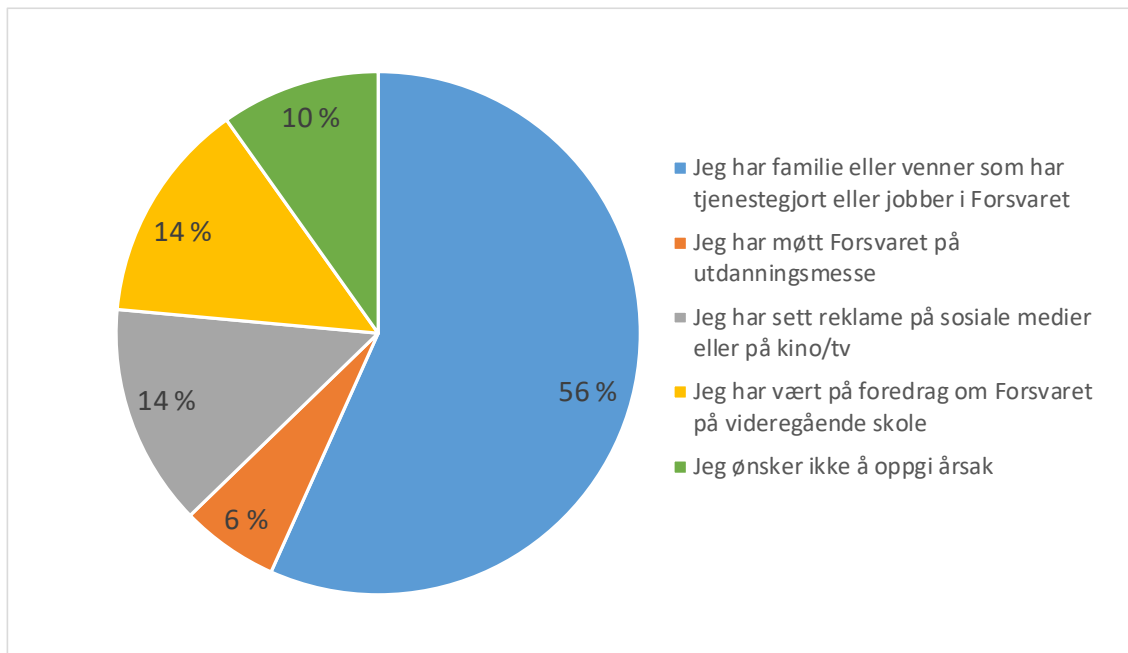
I dette kapittelet vil vi se på hva det er som motiverer eller ikke motiverer ungdom for tjeneste i Forsvaret. Siden 2018 har FPVS valgt å spørre 17-åringene om nettopp dette som en del av egenerklæringen. Ungdommene får et eget spørsmål basert på om de oppgir at de er motiverte eller ikke, og de kan velge ett av flere svaralternativer på dette spørsmålet. De som er usikre på egen motivasjon, blir ikke spurt nærmere om dette. Vi ser kun på svarene for det siste årskullet, det vil si for dem som er født i 2002.

De som har oppgitt at de ønsker tjeneste i Forsvaret blir spurt om hvorfor de hovedsakelig ønsker tjeneste i Forsvaret. Figur 4.1 viser svarfordelingen blant motiverte kvinner født i 2002, mens figur 4.2 viser tilsvarende blant motiverte menn født i 2002. Som det fremgår av svaralternativene er dette egentlig ikke et spørsmål om hvorfor 17-åringene ønsker tjeneste i Forsvaret – for eksempel fordi de ser for seg en karriere i Forsvaret, på grunn av mulighetene til utdanning i Forsvaret eller fordi de vil utfordre seg selv – men heller et spørsmål om hvor de har fått informasjon om Forsvaret.

Over halvparten av de motiverte oppgir familie eller venner som har tjenestegjort eller jobber i Forsvaret som den viktigste årsaken eller informasjonskilden. Videre tyder svarene på at reklame og skoleforedrag treffer flere enn besøk på utdanningsmesser. Det er ingen vesentlige forskjeller mellom svarene hos kvinner og menn.

Figur 4.1 Fordeling av svar blant motiverte kvinner født i 2002 på spørsmålet om hvorfor de hovedsakelig ønsker tjeneste. (N=5 703)

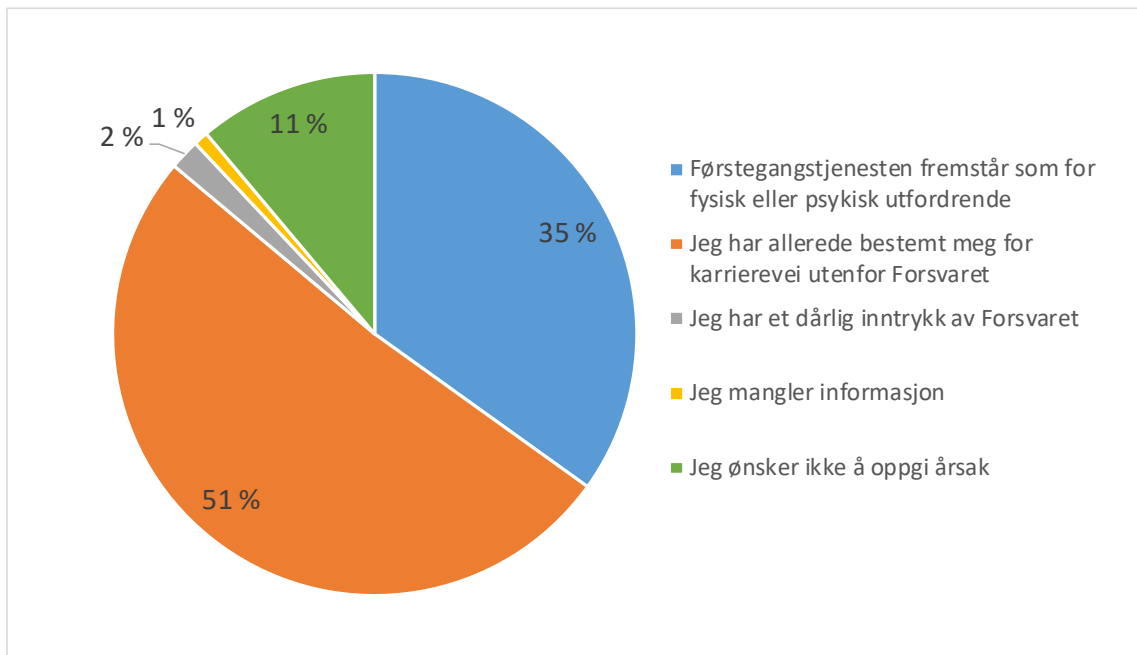
Figur 4.2 Fordeling av svar blant motiverte menn født i 2002 på spørsmålet om hvorfor de hovedsakelig ønsker tjeneste. (N=10 841)

De umotiverte blir spurt om hvorfor de hovedsakelig ikke ønsker tjeneste i Forsvaret. Figur 4.3 viser svarfordelingen blant umotiverte kvinner født i 2002, mens figur 4.4 viser tilsvarende blant umotiverte menn født i 2002. Svaralternativene for de umotiverte er utformet slik at dette i større grad enn for de motiverte blir et spørsmål om *hvorfor* de svarer som de gjør.

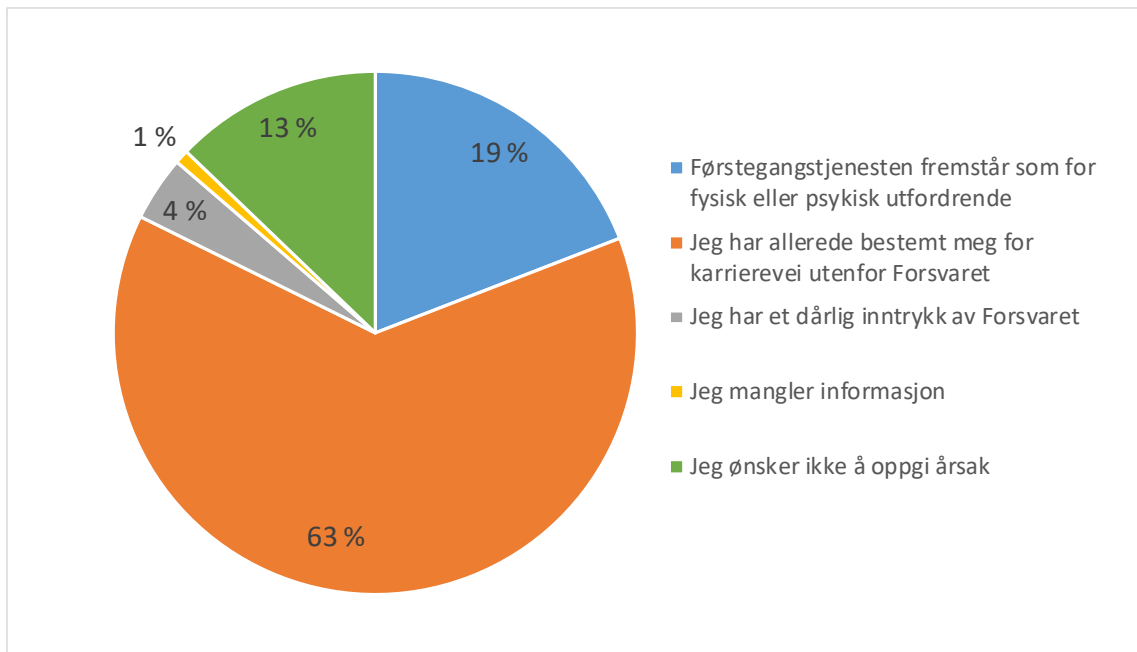
Godt over halvparten oppgir planer om en karrierevei utenfor Forsvaret som den viktigste grunnen til at de ikke ønsker tjeneste i Forsvaret. Andelen er betydelig høyere blant menn (63 prosent) enn blant kvinner (51 prosent). Videre ser vi at det er en betydelig andel som mener at førstegangstjenesten fremstår som for fysisk eller psykisk utfordrende, og dette gjelder langt flere kvinner (35 prosent) enn menn (19 prosent).

Når vi vurderer kjønnsforskjellen i disse svarene, må vi ta med i betraktningen at det er flere umotiverte kvinner enn menn. Det er dermed totalt sett flere kvinner enn menn som sier at de ikke ønsker tjeneste i Forsvaret fordi de har andre karriereplaner. Tidligere analyser viser dessuten at kvinner i større grad vurderer seg som lite egnet for Forsvaret og/eller i dårligere fysisk form enn gjennomsnittet (Fauske, 2011&2012; Køber og Strand, 2013) og kan dermed også ha større tilbøyelighet til å angi at Forsvaret er for utfordrende som den viktigste årsaken.

Det er også verdt å merke seg at det er svært få, både blant kvinner og blant menn, som oppgir et dårlig inntrykk av Forsvaret som den viktigste årsaken til at de ikke er interessert i tjeneste. Det kan tyde på at det ikke er et omdømmeproblem som er hovedforklaringen på at mange ungdommer ikke ønsker tjeneste i Forsvaret. Imidlertid må vi ta høyde for at årsaksforholdene er sammensatt, og at en anonym spørreundersøkelse, hvor man kan svare helt uavhengig, kunne ha gitt et annet resultat.

Figur 4.3 Fordeling av svar blant umotiverte kvinner født i 2002 på spørsmålet om hvorfor de hovedsakelig ikke ønsker tjeneste. (N=14 872)

Figur 4.4 Fordeling av svar blant umotiverte menn født i 2002 på spørsmålet om hvorfor de hovedsakelig ikke ønsker tjeneste. (N=9 607)

5 Konklusjon og videre arbeid

I dette notatet har vi sett på utviklingen i motivasjonen for førstegangstjeneste helt fra den todelte sesjonsordningen ble innført for over ti år siden og frem til i dag. Opplysningene som de vernepliktige gir i egenerklæringen er kun et øyeblikksbilde. Motivasjonen vil variere både gjennom seleksjonsprosessen og gjennom en eventuell førstegangstjeneste, og vil avhenge både av opplevelser i møte med Forsvaret og av hvilke muligheter som åpner seg utenfor Forsvaret. Likevel gir det et bilde av hvordan motivasjonen har utviklet seg mellom årskullene og av hvordan den er i ulike grupper.

Når vi ser på utviklingen over tid, ser vi både noen mindre variasjoner fra år til år og noen mer langsiktige trender. Gjennom hele perioden har langt flere menn enn kvinner uttrykt et ønske om tjeneste i Forsvaret. Innføringen av allmenn verneplikt er den klart viktigste endringen i perioden, og vi observerte da en økt motivasjon blant både kvinner og menn. Dette kan skyldes både endringen i seg selv, Forsvarets målrettede kommunikasjon mot aldersgruppen og medieoppmerksomheten som fulgte med. I de påfølgende årene har motivasjonen for Forsvaret gått noe ned igjen, og den er nå den laveste siden allmenn verneplikt ble innført.

Geografisk tilhørighet er viktig for Forsvaret, særlig for tilførsel av personell til Heimevernet. I det siste årskullet er andelen motiverte høyest i de nordligste fylkene og i Viken, mens den er lavest i Oslo og i sørvest.

De fleste som ønsker tjeneste, oppgir familie eller venner med erfaring fra Forsvaret som den viktigste informasjonskilden. Blant dem som ikke ønsker tjeneste, er planer om sivil utdanning eller karriere hovedforklaringen, men det er også en del, særlig blant kvinner, som ikke ønsker tjeneste fordi de mener at tjenesten er for utfordrende for dem.

Motivasjon er ikke et sentralt kriterium i seleksjonen til førstegangstjeneste. Tidligere analyser viser imidlertid at de som ønsker tjeneste i Forsvaret, er ressurssterk ungdom som i stor grad innehar egenskaper som vektlegges i seleksjonen, for eksempel god helse og fysisk form og solide skoleresultater (Forsvarets forskningsinstitutt, 2017). Det gjør at andelen motiverte i tjenesten hittil har vært relativt høy.¹⁰

Prosjektet vil i det videre arbeidet se på sammensetningen av tjenestegjørende i ulike avdelinger i Forsvaret, knyttet til for eksempel kjønn, bosted, kompetanse og motivasjon. Prosjektet vil ikke ha kapasitet til å gjennomføre forskning på disse temaene, men kun enkle statistiske analyser som i dette notatet.

¹⁰ I 1997-kullet var det rundt 60 prosent av kvinnene og 80 prosent av mennene på sesjon som i utgangspunktet var motiverte (Køber, 2016), men vi har ikke sett på andelen motiverte i tjeneste siden innføringen av allmenn verneplikt.

Referanser

Fauske, Maria Fleischer (2011). «Jeg vil inn i Forsvaret – hvem er jeg?» – en kvantitativ studie. FFI-rapport 2011/01204.

Fauske, Maria Fleischer (2012). Analyse av data fra Sesjon del 1 i 2011, FFI-rapport 2012/00706.

Forsvarets forskningsinstitutt (2017). Viten nr. 1, 2017. Slik får Forsvaret flere kvinner. FFI-rapport 17/00889.

Hanson, Torbjørn, Frank Brundtland Steder og Sverre Nyhus Kvalvik (2016). Hva motiverer til tjeneste i Forsvaret? En innledende kvantitativ analyse av holdninger og adferd i Brigade Nord. FFI-rapport 16/01012.

Køber, Petter Kristian (2015). Velger Forsvaret de rette ungdommene? – analyse av seleksjon, gjennomføring og frafall i førstegangstjeneste 2010–2014. FFI-rapport 2014/02174.

Køber, Petter Kristian (2016). Fra sesjonsplikt til verneplikt for kvinner – motivasjon og seleksjon på sesjon del 1 for årskullene 1992–1997. FFI-rapport 16/00014.

Køber, Petter Kristian (2018). Kartlegging av rekruttering fra førstegangstjeneste til en videre militær karriere. FFI-notat 18/01845. BEGRENSET.

Køber, Petter Kristian og Torbjørn Hanson (2019). Rekruttering fra førstegangstjeneste – en statistisk analyse. FFI-rapport 19/01036.

Køber, Petter Kristian, Ole Christian Lang-Ree, Kari V. Stubberud og Monica Martinussen (2017). Predicting Basic Military Performance for Conscripts in the Norwegian Armed Forces. *Military Psychology* 2017, Vol. 29, No. 6, 560–569. <http://dx.doi.org/10.1037/mil0000192>.

Køber, Petter Kristian og Kari Røren Strand (2013). Første møte med Forsvaret – en kvantitativ analyse av data fra sesjon i 2012. FFI-rapport 2013/01850.

About FFI

The Norwegian Defence Research Establishment (FFI) was founded 11th of April 1946. It is organised as an administrative agency subordinate to the Ministry of Defence.

FFI's MISSION

FFI is the prime institution responsible for defence related research in Norway. Its principal mission is to carry out research and development to meet the requirements of the Armed Forces. FFI has the role of chief adviser to the political and military leadership. In particular, the institute shall focus on aspects of the development in science and technology that can influence our security policy or defence planning.

FFI's VISION

FFI turns knowledge and ideas into an efficient defence.

FFI's CHARACTERISTICS

Creative, daring, broad-minded and responsible.

Om FFI

Forsvarets forskningsinstitutt ble etablert 11. april 1946. Instituttet er organisert som et forvaltningsorgan med særskilte fullmakter underlagt Forsvarsdepartementet.

FFI's FORMÅL

Forsvarets forskningsinstitutt er Forsvarets sentrale forskningsinstitusjon og har som formål å drive forskning og utvikling for Forsvarets behov. Videre er FFI rådgiver overfor Forsvarets strategiske ledelse. Spesielt skal instituttet følge opp trekk ved vitenskapelig og militærteknisk utvikling som kan påvirke forutsetningene for sikkerhetspolitikken eller forsvarsplanleggingen.

FFI's VISJON

FFI gjør kunnskap og ideer til et effektivt forsvar.

FFI's VERDIER

Skapende, drivende, vidsynt og ansvarlig.

FFI's organisasjon

